

***„Nech si každý uvedomí, že natoľko pokročí vo všetkých duchovných veciach,
Nakoľko sa oslobodí od sebalásky, od vlastnej vôle a vlastného záujmu.“***

Svätý Ignác z Loyoly

PRIPRAVIŤ A NALADIŤ SI DUŠU

Aj keď človek túži po Bohu, niekedy hľadá viac seba ako Boha. V každom z nás drieme pokušenie sebaapresadzovania, presadzovania vlastnej vôle, sebahľadania, a práve tieto skutočnosti nám často bránia nachádzať Boha. Potrebujeme neustále posilňovať a očisťovať svoju túžbu po Bohu.

Konať s čistým úmyslom a neustále hľadať Božiu vôľu nie sme schopní len tak. Potrebujeme sa cvičiť v týchto postojoch a odstraňovať negatívne egoistické tendencie v našom srdci. Ignác používa pre túto snahu slovo „umŕtvenie“. Nám to znie asi príliš negatívne, archaicky, odstrašujúco. Umŕtvenie znamená pre Ignáca odstraňovanie všetkého čo by mu práve na ceste k Bohu, v plnení jeho vôle, v hľadaní tohto Boha, prekážalo. Alebo naopak, pozitívnu snahu osvojiť si tie spôsoby a postoje, ktoré by mu pomáhali viac (lepšie) nachádzať Boha vo všetkom, slúžiť mu, plniť jeho vôľu. Krátke, ale presné vyjadrenie vysvetlenia toho, čo pre neho znamená umŕtvenie, dáva Ignác v DC: „To si má každý uvedomiť, že natoľko pokročí vo všetkých duchovných veciach, nakoľko sa vyzlečie zo svojej samolásky, zo svojej vlastnej vôle a vlastného záujmu“ (DC 189).

V umŕtvení teda na prvom mieste ide o umŕtvenie pýchy, sebeckta, o podriadenie vlastnej vôle Božej vôli. Umŕtvenie je snaha držať vlastné sebeckto, pýchu, pod kontrolou, nedovoliť jej, aby ona určovala, čo budeme hovoriť a konať. Umŕtvenie súvisí s askézou. Askéza, umŕtvenie, je vlastne úsilie o čistú lásku. Umŕtvenie a askéza znamená pripraviť a naladiť si dušu pre Boha, odstrániť, čo bráni stretnutiu s Ním.

Biblický text

„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?!“ (Mt 16, 24 – 26)

Prosba

Prosím o svetlo a silu, ako správne bojovať so svojím sebecktom a egoizmom.

Z Ignácovho života

„Povedal som si, že nebudem ani jesť, ani piť, kým mi Boh nepomôže, alebo kým neuvidím, že smrť je už celkom iste nablízku. Ak by som bol naozaj v poslednej hodinke, že keby som viac nejedol, tak by som musel čoskoro zomrieť, až vtedy, zaumienil som si, poprosím o chlieb a niečo si zajem. (Akoby som si v tej poslednej chvíli mohol vypýtať chlieb a zjesť ho!) To sa mi prihodilo v istú nedeľu po sv. prijímaní. Cez celý týždeň som vydržal bez toho, že by som bol

vzal niečo do úst; pritom som si vykonával aj zvyčajné cvičenia, ba chodieval som aj na Božie služby a modlieval som sa na kolenách, dokonca aj po polnoci. Prišla nasledujúca nedeľa, čo bol pre mňa čas ísť zvyčajne na spoveď. Keďže som mal v obyčaji veľmi dopodrobna vyrozprávať spovedníkovi všetko, čo som robieval, povedal som mu aj to, že v tom týždni som nič nejedol. Spovedník mi rozkázal, aby som prerušil ten pôst. Hoci som bol ešte pri silách, poslúchol som spovedníka.“ (*Rozhovory pútnika 24, 25*)

Niekoľko otázok na reflexiu:

- Aké miesto má v mojom duchovnom živote askéza?
- Viem sa pre dobro veci zrieknuť vlastného názoru, ustúpiť a prijať názor iného?
- Pociťil som pozitívne účinky askézy, sebahľadovania, vo svojom duchovnom živote?

Záverečná modlitba:

Dýchaj vo mne, Duchu Svätý, aby som myslel na to, čo je sväté. Povzbudzuj ma, Duchu Svätý, aby som konal to, čo je sväté. Priťahuj ma, Duchu Svätý, aby som miloval to, čo je sväté. Posilňuj ma, Duchu Svätý, aby som chránil to, čo je sväté. Chráň ma, Duchu Svätý, aby som to, čo je sväté, nikdy nestratil. (*sv. Augustín*)